

DE INVLOED VAN GEESTEN 1

Preek door Ds. Michael Gladish

Niets zou gebruikelijker kunnen zijn in de Geschriften dan het gezegde dat “een engel van de Heer verscheen” en de een of andere boodschap bracht, misschien aan een leider van de mensen of aan iemand die speciale verantwoordelijkheden ging krijgen. Herinnert u zich, het waren engelen die Lot uit Sodom redden. En het was een engel die Abraham weerhield zijn zoon Isaac te offeren. Jakob zag engelen omhoog en omlaag gaan op een trap naar de hemel. En Mozes zag de engel van de Heer in de brandende struik. Zelfs Balaams ezel zag een engel, die zijn pad blokeerde op weg om de stammen van Israel te vervloeken. Gideon werd door een engel aangemoedigd om op te staan tegen de Medianieten en Samsons ouders zagen allebei de engel die hen hun zoon beloofde. Eveneens was het een engel die Eliah aanmoedigde toen hij uit Jezebel vluchtte en toen hij tegen koning Ahazia ging profeteren. En natuurlijk was het een engel die aan Zacharias, Maria, Jozef, Elizabet en de herders verscheen ten tijde van de ontvangenis en geboorte van de Heer.

Aan de meer donkere kant, het was een engel van de Heer die soms slecht nieuws of rampen aan de mensen bracht, zoals toen ze de Heer niet gehoorzaamden door niet hun vijanden in Canaan compleet te veroveren (Richteren 2) of toen David de mensen telde (2 Sam. 24). Het boek Openbaringen is ook vol van visies van calamiteiten die plaats vonden toen engelen op hun trompetten bliezen en vazen, of kommen, vol plagen over de aarde goten.

In het kort, de verschijning van engelen, alhoewel dramatisch, is in het Woord een gewone gebeurtenis, en wat dat betreft is dit ook het geval met de verschijning van kwaadaardige geesten, demonen of duivels, vooral in het Nieuwe Testament. Tegenwoordig echter, als je het hebt over het zien van engelen kijken mensen je aan met medelijden, alsof spanning of ziekte of de een of andere soort medicatie je denkvermogen heeft aangetast, en als je het hebt over de invloed van enig soort geesten in je dagelijks leven denken ze dat je niet helemaal goed bij bent.

Zeker Emanuel Swedenborg ontmoete dit probleem, toen hij zijn ervaringen van de geestelijke wereld vermeldde en hij de twijfelarij van zijn lezers direct confronteerde aan het begin van de Arcana Caelestia, door te schrijven:

“Ik ben me zeer bewust van het feit dat veel mensen zullen zeggen dat iemand onmogelijk met geesten of engelen kan spreken zolang hij in het lichaam leeft, en dat velen het zinsbedrog zullen noemen. Sommigen zullen zeggen dat ik deze ideeën rond verteld heb om zo het vertrouwen van de mensen te winnen, terwijl anderen weer iets anders zullen zeggen. Maar niets hiervan weerhoudt mij, want ik heb gezien, ik heb gehoord en ik heb gevoeld.

(Inderdaad) “De mens werd door de Heer op een dusdanige wijze geschapen dat terwijl hij in het lichaam leeft hij tegelijkertijd met geesten en engelen kan praten, zoals werkelijk in de meest oude tijd gebeurde. Want hij is een geest omkleed met een lichaam en bevindt zich bij hen. Maar omdat, na lange tijd, de mens zich zo verdiept heeft in lichamelijke en aardse belangen dat hij zich nauwelijks over iets anders bekommerde, is daarom die weg afgesloten

geworden. *Maar zo gauw de lichamelijke belangen waar iemand in verdiept is op de achtergrond raken, wordt de weg geopend, en bevindt hij zich tussen geesten en deelt zijn leven met hen*" (HV 68-69).

Nu is het natuurlijk niet alleen maar een zaak om ons bewust te zijn van de geesten die bij ons zijn. Het feit is, **onafhankelijk** of we het geloven, of er over denken, of er enig besef van hebben **of niet**, zoals we vandaag in onze derde les lezen, we kunnen niet leven zonder dit constante samengaan! Vergeet niet,

“De mens is zich totaal onbewust van het feit dat de Heer hem regeert door middel van engelen en geesten, en dat bij iedereen ten minste twee geesten en twee engelen aanwezig zijn. (Maar het is) door middel van de geesten (dat) hij in communicatie is met de wereld van geesten, en door middel van de engelen met de hemel. Zonder deze communicatie met de wereld van geesten door middel van de geesten, en met de hemel door middel van de engelen, *en zo door middel van de hemel met de Heer*, zou iemand helemaal niet kunnen bestaan. Zijn gehele leven is afhankelijk van die verbinding, en als de geesten en engelen zich terug zouden trekken zou hij onmiddellijk omkomen (AC 50).

Deze passage, zoals vele in de leerstellingen voor de Nieuw Kerk, richt onze aandacht op het feit dat al het leven vanuit de ene Bron vloeit, en dat als we niet met die Bron verbonden zijn we eenvoudig zouden ophouden te bestaan - zoals het licht van een elektrische lamp uitgaat op het moment dat het uit het stopcontact getrokken wordt, of de vlam van een gas lamp op het moment dat het gas op is, behalve dat dit erger is dan dat omdat zelfs onze lichaam zijn gemaakt van materie dat constant geschapen en gehandhaafd wordt door de energie die vanuit de Goddelijke liefde en wijsheid vloeit, en als *dat* zou worden afgesneden zou het zijn alsof de gehele lamp verdween (en niet slechts het licht dat er van komt), omdat er niets zou zijn waar het vorm uit zou kunnen nemen.

In feite zijn er TWEE soorten van verbinding die we allemaal met de Heer hebben, een die ons voorziet van het *kader* voor onze gedachten en affecties - zoiets als de lamp zelf, en de andere die voorziet in de gedachten en affecties - zoiets als het licht en de warmte die vanuit de lamp vloeien. Sinds het in beide gevallen de Heer Zijn leven is *wat in ons vloeit*, noemen we deze werking in de Nieuw Kerk *influx*. Directe influx vanuit de Heer in de wereld van materie wordt precies dat genoemd, "direct" of *onmiddellijke* influx. Maar de influx die ons verstand beïnvloedt komt niet direct vanuit de Heer omdat als het dit deed zouden we geen enkele vrijheid hebben. We zouden slechts denken en voelen wat de Heer ons ook maar oplegde. We zouden als dieren zijn, die overigens wel *directe influx* vanuit de Heer ontvangen - hetgeen hun natuurlijke instinct verklaart.

Inplaats daarvan komt de influx in ons verstand *indirect*, via de gedachten en affecties van vele anderen, *inclusief engelen en geesten* die iets met ons overeen hebben. Dus noemen we dit *indirecte* of *middelijke* influx. Dit is uiteindelijk waar we vandaag over praten.

En dus is de vraag, wat is de aard van deze influx, of in termen van de derde les, wat is de aard van dit "regeren" of "communiceren"? Klaarblijkelijk is het niet iets waar we ons bewust van hoeven te zijn; het werkt - het moet werken - of we het ons realiseren of niet, zoiets als de lucht die iedere paar seconden onze longen in en uit gaat. We KUNNEN er ons bewust van zijn, dit IS mogelijk, maar net als in ons dagelijks leven kunnen we niet de hele tijd aan onze adem denken, het is niet alleen onnodig, het zou een zeer grote afleiding zijn de hele tijd

bewust te zijn van de invloed van geesten. Toch, ze zijn net zo aanwezig als de lucht die we inademen. Inderdaad inspireren ze gedachten en gevoelens precies als de natuurlijke omgeving de zintuigen inspireert. (Grappig dat de grond betekenis van het woord inspireren, is “inademen.”)

Maar hoe werkt dit, en waarom is het belangrijk hier over te weten? Om de overeenkomst voort te zetten, kunnen we het niet gewoon accepteren en er mee leven, net zoals we de lucht om ons heen accepteren en inademen? Goed, dat zou kunnen, maar denk voor een ogenblik aan de uitwerking van toxisch dampen of andere verontreinigers in de lucht: indien we er onbewust van zijn hoe schadelijk deze kunnen zijn zouden we onszelf gemakkelijk bloot kunnen stellen aan zeer gevaarlijke omstandigheden, waarvan de uitwerking niet onmiddlijk duidelijk is maar geleidelijk het natuurlijke vermogen van het lichaam om goed te functioneren zou vernietigen.

Kort maar krachtig, de Heer kan niet direct in verband staan met iets in ons dat tegengesteld is aan Zijn eigen liefde en wijsheid. Zoals we lezen, “Het Goddelijke kan alleen iets inacht nemen wanneer het Goddelijk is, en het kan dit alleen in dingen inacht nemen die door Hem geschapen zijn (GV 53). Daarom heeft de Heer de meest nauwe verwantschap met die hoogste engelen die het hoogst ontwikkeld, en het meest volmaakt gevormd zijn overeenkomstig het Goede en Ware van Hem. Deze zijn degenen die het meest volledig door Hem geschapen zijn - in Zijn beeltenis en gelijkenis. Maar deze engelen op hun beurt, die minder dan volmaakt zijn, kunnen voorzien in een positieve invloed op anderen die wat minder ontwikkeld zijn, hen inspirerend en aanmoedigend op manieren die aan hun staat zijn aangepast. En deze op hun beurt kunnen een klein beetje verder omlaag reiken naar weer anderen die iets meer van de Goddelijke volmaaktheden verwijderd zijn, en zo verder, tot de intense warmte en licht van de hemel zo gematigd zijn dat mensen op alle niveaus van regeneratie precies dat binnen hun bereik hebben wat ze op ieder gegeven moment nodig hebben om leven te ontvangen en te handhaven.

Dit zouden we kunnen vergelijken met de elektrische leidingen die uit een elektriciteitscentrale komen. De extreem hoge voltage zou de eerste de beste die het raakt doden, maar aangezien het geleidelijk wordt verlaagd door een reeks van transformatoren wordt het aangepast aan de behoeften van fabrieken, kantoren en woningen en uiteindelijk computers zoals de ene die ik gebruikte om deze preek te schrijven - waarin de microchips op een dergelijk laag voltage werken dat zelfs de kleinste verhoging van voltage het hele apparaat zou kunnen vernietigen.

Nu zou het duidelijk moeten zijn, met alle niveaus van accommodatie waarin de Heer voorziet, dat wat we ontvangen, we *instaat* zijn om te ontvangen. En in geestelijk termen, wat we het meest in staat zijn te ontvangen is dat wat we *willen* ontvangen. Met andere woorden, wanneer we te maken krijgen met de Heer Zijn leven, dat wil zeggen, Zijn liefde en wijsheid, dan is de vraag in wezen, *wat willen we?* De Heer zei, “Vraag en u zal ontvangen, zoek en u zal vinden; klop en het zal geopend worden....” Hij zei ook, “Wat je ook gelovend vraagt in je gebed, zal je ontvangen.” Maar over het algemeen stuurt de Heer geen directe berichten van instructie door middel van engelen aan mensen op aarde. Nogmaals, dit KAN gebeuren, zoals zo vaak in het Woord wordt vermeld, en ik geloof dat vooral primitieve culturen toegang tot dergelijke openbaringen hebben. Voor ons is de vraag echter, wat is de bedoeling?

We lezen, “De geesten die met een persoon verbonden zijn, zijn van dezelfde hoedanigheid als hij zelf is, voor wat betreft affectie of liefde. Maar de goede geesten worden door de Heer met hem verbonden, terwijl de kwaadaardige geesten door de persoon zelf worden uitgenodigd. Echter de geesten bij een persoon worden veranderd overeenkomstig de

verandering van zijn affecties" (HH 295). Nogmaals, over geschreven openbaring lezen we, "Er wordt geloofd dat de mensheid meer verhelderd zou zijn en wijzer zou worden als hij directe openbaring zou kunnen krijgen door te spreken met geesten en engelen, maar het tegenovergestelde is het geval." De reden is dat "verheldering door middel van het Woord wordt bewerkt via een inwendig weg (dat is, door de wil naar het verstand), terwijl verheldering door directe openbaring wordt bewerkt via een buiten weg (dat is, door het gehoor naar het verstand)." En de kwestie is dat wanneer de ziel goed is, dan is geschreven openbaring toereikend en bewaart ons gevoel van vrijheid, maar wanneer de ziel kwaadaardig is dan is directe instructie over het ware nutteloos omdat het geen uitwerking op de ziel heeft - aangezien de wil het "of zal verwerpen, of verstikken, of vervalsen en het ontheiligen."

Daarom "wordt het geen enkele geest of zelfs engel toegestaan iemand op deze aarde in Goddelijke waarheden te onderwijzen, maar onderwijst de Heer Zelf iedereen door het Woord, en onderwijst hem voor zover de persoon het goede vanuit de Heer in de wil ontvangt, en *dit ontvangt de persoon voor zover hij het kwade als zonde vermijdt*. Nogmaals, iedereen is in een gemeenschap van geesten voor wat betreft zijn affectie en de gedachten die daaruit ontstaan, hierin is hij één met hen, *dat is waarom geesten die met een persoon spreken, vanuit zijn affecties en overeenkomstig met deze spreken....* (En) Omdat iedereen in een gemeenschap met geesten is die van dezelfde godsdienst zijn als hijzelf, daarom *bevestigen geesten die met hem spreken alle dingen die hij een deel van zijn godsdienst heeft gemaakt*" (de Verbo 29).

In feite, het gevaar om te proberen geesten of engelen te contacten, zelfs al zou het erop lijken dat het voor goede redenen is, is dat degenen die we tot ons aantrekken en die met ons zullen spreken geen anderen kunnen zijn dan degenen die het eens zijn met de dingen die we reeds geloven, en deze zullen bevestigen! Zo lopen we het risico om eenvoudig vooraf opgevatte begrippen te versterken, of erger, informatie verkrijgen waarop de stempel van hemels of Goddelijke autoriteit lijkt te staan, maar wat in werkelijkheid schadelijk voor onszelf of anderen is.

Bedenk wel dat dit ook kan gebeuren wanneer we het Woord lezen, indien we slechts de delen van het verhaal zien die we willen zien, of deze overeenkomstig ons eigen vooroordeel of vooringenomenheid interpreteren. Dat is waarom de Heer erop staat dat onze eerste verplichting is het vermijden van het kwade als zonde tegen Hem, DAN tot Hem te bidden en Zijn Woord te lezen voor instructie betreffende hoe we ons leven kunnen verbeteren.

Tot zover over "channeled" informatie of direct contact met geesten. De basis leer van de Nieuwe Kerk is dat algemeen gesproken het geen enkel goed doet omdat - bij hoge uitzondering - het eenvoudig de proprium of ego voert wat het wil (of meer van wat het reeds denkt), en, sinds de meesten van ons op het een of andere niveau strijdende zijn met kwaadheden en valsheden in ons leven, geeft dit de kwaadaardige geesten die bij ons zijn directe toegang to onze gedachten processen, hen toestaand ons weg te leiden van onze verplichtingen, en uiteindelijk van de vrede en vreugde van de hemel.

Aan de andere kant, er is iets ontzagwekkends en (hier is dat woord weer) **inspirerend** alleen al te weten dat we ten alle tijde twee engelen (of engelachtige geesten) en twee kwaadaardige geesten bij ons hebben. Om te beginnen helpt dit ons begrijpen waar onze stemmingen en zelfs vele van onze goede of slechte ideeën vandaan komen (zodat we op deze invloeden met echte vrijheid en kracht kunnen reageren. Daarnaast kan deze kennis ons bevrijden van een valse last van verantwoordelijkheid die vaak komt met het vermijden van kwaadheden als

zonden tegen de Heer, want als deze kwaadheden werkelijk de onze waren, hen vermijden zou hetzelfde zijn als onszelf vermijden - wat in feite sommige mensen schijnen te trachten te doen, zichzelf straffend met berouw en ellende en andere vormen van zelf verloochening. Maar als we geloven - wat de waarheid is - dat alle kwaad vanuit de hel komt, hen vermijden kan een eenvoudige zaak zijn van het verwerpen van ongewenste invloed en dan het handhaven van een vreugdevol gevoel van onze eigen integriteit - of liever de integriteit die vanuit de Heer komt.

Het weten over de invloed van goede *en kwaadaardige* geesten helpt ons ook om de aard van het geestelijk evenwicht waarin we leven. We lezen,

“De reden waarom geesten die met de hel communiceren ook met de mens verbonden zijn, is dat de mens in kwaadheden van allerlei soort is geboren, daaruit voortvloeiend kan zijn eerste leven slechts daarop gebaseerd zijn. Daarom, tenzij geesten van een zelfde aard als zijn eigen met hem waren verbonden, zou hij niet kunnen leven. Inderdaad zou hij evenmin uit zijn kwaadheden kunnen worden teruggetrokken en hervormd worden. Hij wordt daarom in zijn eigen leven gehouden door kwaadaardige geesten en daarvan weerhouden door goede geesten, en door die twee in evenwicht gehouden. Door in evenwicht te zijn is hij in vrijheid, en kan hij worden teruggetrokken vanuit het kwade en tot het goede gekeerd. En het goede kan ook bij hem worden ingeplant, hetgeen geheel onmogelijk zou zijn als hij niet in vrijheid was” (HH 293).

Andere passages in de Geschriften maken duidelijk dat de verleidingen die we als gevechten in ons binnenste voelen in werkelijkheid gevechten zijn tussen engelen, of goede geesten, aan de ene kant en kwaadaardige geesten aan de andere. Maar aangezien *WIJ* noch goed noch kwaadaardig zijn, slechts instrumenten van keuze, is onze taak in verleidingen lang niet zo traumatisch als het kan lijken. Het enige wat we in wezen moeten doen is kiezen aan welke geesten we de voorkeur geven en dan handelen zoals zij zouden willen dat we handelden. Het is waar, er zou in eerste instantie een gevoel van verlies kunnen zijn, aangezien we het leven voortzetten met goede en kwaadaardige motieven, maar hoe meer we ons aansluiten bij onze “bescherm engelen”, des te meer zullen we bevrijd zijn van de tegenstrijdige invloeden vanuit de hel.

Nogmaals, wanneer we ontmoedigd zijn, helpt het om te weten dat we niet alleen zijn, maar die de Heer Zijn liefde en wijsheid beschikbaar voor ons zijn door de *volmaakte* geestelijke metgezellen die, alhoewel onzichtbaar en zich net zo onbewust van ons als iemand die in deze wereld leeft, ons toch voorzien van emotionele stabiliteit, hoop, vertrouwen, en natuurlijk de uiterst belangrijke verbinding door de hemel met de Heer. Het helpt ook te weten dat wanneer we in nederigheid en gebed naar het Woord gaan dat die verbinding versterkt zal worden door het samengaan van specifieke gemeenschappen van de hemel met juist het hoofdstuk en vers dat we lezen (SS 62-65, HH 310). “Gedachten,” lezen we, “brengen aanwezigheid,” en de gedachte over bepaalde passages in de Geschriften brengt de aanwezigheid van specifieke engelen die ons behulpzaam kunnen zijn - niet zo zeer door aan ons te denken (nog minder door met ons te praten) maar door slechts bij ons te zijn, te wezen wie en wat ze bij ons zijn - als goede vrienden die goed luisteren en die ons sterkte geven louter door sterk te wezen.

In Psalm 91 lezen we over de Heer, Hij zal aangaande u Zijn engelen gebieden, dat zij u behoeden op al uw wegen. Op de handen zullen zij u dragen, opdat gij uw voet niet tegen een

steen stoot.... Dit is natuurlijk hetzelfde vers dat de duivel citeerde terwijl hij de Heer verleidde (Matth. 4: 6), dus moeten we niet vergeten dat het ook op een ongepast manier gebruikt kan worden. De Heer zendt zijn engelen om ons voor het eeuwige leven in de hemel voor te bereiden, niet om ons voor het een of andere gevaar in deze wereld te beschermen! Toch, als we naar de Heer opzien en vooral de keuze maken de leerstellingen van Zijn Woord te accepteren en overeenkomstig daarmee te leven, ZAL Hij Zijn engelen zenden, zij ZULLEN ons aanmoedigen, en we ZULLEN een geweldige gevoel van vrede in hun aanwezigheid ervaren. Want in dat geval zullen we werkelijk met hen in de hemel zijn - geestelijk - en zullen we door hen ook de macht van de Heer Zijn aanwezigheid voelen.

Amen.

Wordt vervolgd.

Lezingen: 1 Samuel 28
Matth. 10:1, 5-8 & Marc. 16:15-18